

УМОВИ ОДНОЗНАЧНОЇ РОЗВ'ЯЗНОСТІ ПОЧАТКОВОЇ ЗАДАЧІ ДЛЯ ЛІНІЙНИХ ДИФЕРЕНЦІАЛЬНИХ РІВНЯНЬ ДРУГОГО ПОРЯДКУ З ВІДХИЛЕННЯМИ АРГУМЕНТУ*

А. М. Ронто, Н. З. Дільна

Ин-т математики НАН України

Україна, 01601, Київ 4, вул. Терещенківська, 3

We establish new conditions under which the initial-value problem for a system of second-order linear differential equations with argument deviations has a unique solution which depends monotonously on forcing terms.

Установлены новые условия, при которых начальная задача для системы линейных дифференциальных уравнений второго порядка с отклонениями аргумента имеет единственное решение, монотонно зависящее от аддитивных возмущений задачи.

1. Вступ. Метою даної роботи є встановлення конструктивних умов, достатніх для однозначної розв'язності задачі Коші для системи лінійних диференціальних рівнянь другого порядку з вимірними відхиленнями аргументу загального вигляду. Подібні питання з інших позицій нещодавно розглядалися, зокрема, в [1, 2].

Доведення результатів ґрунтуються на використанні результатів робіт [3–5]. Цікавим є факт, що змістовні та ефективні достатні умови існування, єдиності та знакосталості розв'язку даної задачі вдається вивести з теорем про інтегро-диференціальні нерівності для систем першого порядку тої ж самої розмірності, що й вихідна диференціальна система [3–6]. Деякі такі результати й отримано в цій роботі.

2. Позначення. У статті використовуються наступні позначення: $C([a, b], \mathbb{R}^n)$ — банахів простір неперервних функцій $[a, b] \rightarrow \mathbb{R}^n$, норму в якому задано формулою

$$C([a, b], \mathbb{R}^n) \ni u = (u_k)_{k=1}^n \mapsto \max_{k=1,2,\dots,n} \max_{s \in [a,b]} |u_k(s)|;$$

$L_1([a, b], \mathbb{R}^n)$ — банахів простір інтегрованих за Лебегом функцій $u : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^n$ з нормою

$$L_1([a, b], \mathbb{R}^n) \ni u = (u_k)_{k=1}^n \mapsto \max_{k=1,2,\dots,n} \int_a^b |u_k(s)| ds.$$

3. Постановка задачі. Далі розглядаємо систему рівнянь

$$u_k''(t) = \sum_{j=1}^n p_{kj}(t) u_j(\omega_{kj}(t)) + \varphi_k(t), \quad t \in [a, b], \quad (1)$$

* Виконано за часткової підтримки грантами Президії НАН України (№ 0105U005666, AS CR № AV0Z10190503, INTAS № 04-83-3968).

із початковими умовами

$$u_k(\tau) = c_{0k}, \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (2)$$

$$u'_k(\tau) = c_{1k}, \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (3)$$

де $-\infty < a \leq \tau \leq b < +\infty$, $p_{kj} : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, $k, j = 1, 2, \dots, n$, та $\varphi_k : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ — інтегровні за Лебегом функції, $\omega_{kj} : [a, b] \rightarrow [a, b]$, $k, j = 1, 2, \dots, n$, — вимірні функції, а $\{c_{0k}, c_{1k} \mid k = 1, 2, \dots, n\} \subset \mathbb{R}$ — довільні задані константи.

Поряд із неоднорідною початковою задачею (1)–(3) розглядатимемо відповідну їй однорідну задачу

$$u''_k(t) = \sum_{j=1}^n p_{kj}(t)u_j(\omega_{kj}(t)), \quad t \in [a, b], \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (4)$$

із початковими умовами

$$u_k(\tau) = 0, \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (5)$$

$$u'_k(\tau) = 0, \quad k = 1, 2, \dots, n. \quad (6)$$

Під розв'язком задачі (1), (2) (відповідно (4), (5)), як прийнято у сучасній літературі з теорії функціонально-диференціальних рівнянь [7], розуміємо абсолютно неперервну вектор-функцію $u = (u_k)_{k=1}^n : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^n$, для компонент якої в точці τ виконано властивості (2), (3) (відповідно (5), (6)) та для майже всіх $t \in [a, b]$ справджується рівність (1) (відповідно (4)).

4. Достатні умови розв'язності задачі (1)–(3). Наступна теорема дозволяє отримати умови, за яких задача (1)–(3) завжди має єдиний розв'язок, який, крім того, у певному сенсі монотонно залежить від адитивних збурень правих частин рівняння та початкових умов.

Теорема 1. *Припустимо, що в рівнянні (1) функції $\omega_{kj} : [a, b] \rightarrow [a, b]$, $k, j = 1, 2, \dots, n$, є вимірними, а інтегровні функції $p_{kj} : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ при деяких сталих $\{\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n\} \subset \{-1, 1\}$ для всіх $k, j = 1, 2, \dots, n$ задовольняють умову*

$$\sigma_k \sigma_j p_{kj}(t) \geq 0 \quad \text{при майже всіх } t \in [a, b]. \quad (7)$$

Крім цього, нехай існують такі абсолютно неперервна вектор-функція $y = (y_k)_{k=1}^n : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^n$ із властивостями

$$y_k(\tau) = 0, \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (8)$$

$$y_k(t) > 0, \quad t \in [a, b] \setminus \{\tau\}, \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (9)$$

та константа $\varrho \in (1, +\infty)$, для яких при всіх $k = 1, 2, \dots, n$ та майже всіх $t \in [a, b]$ справджується диференціально-функціональна нерівність

$$\sigma_k \left[y'_k(t) - \varrho \sum_{j=1}^n \int_{\tau}^t p_{kj}(s) y_j(\omega_{kj}(s)) ds \right] \text{sign}(t - \tau) \geq 0. \quad (10)$$

Тоді однорідна задача (4)–(6) має лише тривіальний розв'язок, а відповідна їй неоднорідна задача (1)–(3) є однозначно розв'язною при довільних функціях $\{\varphi_k \mid k = 1, 2, \dots, n\} \subset L_1([a, b], \mathbb{R})$ та сталих $c_{0k}, c_{1k}, k = 1, 2, \dots, n$. Крім цього, якщо для констант c_{0k} та c_{1k} і функцій $\varphi_k, k = 1, 2, \dots, n$, виконується умова

$$\sigma_k \int_{\tau}^t (t - \xi) \varphi_k(\xi) d\xi \geq -\sigma_k c_{0k} - \sigma_k c_{1k}(t - \tau), \quad t \in [a, b], \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (11)$$

то компоненти u_1, u_2, \dots, u_n єдиного розв'язку задачі (1)–(3) задовольняють умову

$$\min_{k=1,2,\dots,n} \min_{t \in [a,b]} \sigma_k u_k(t) \geq 0. \quad (12)$$

Теорема 1 дозволяє отримати твердження, що визначає ефективні умови розв'язності задачі (1)–(3).

Теорема 2. Нехай функції $\omega_{kj} : [a, b] \rightarrow [a, b], k, j = 1, 2, \dots, n$, є вимірними, а для інтегровних функцій $p_{kj} : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}, k, j = 1, 2, \dots, n$, при деяких $\{\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n\} \subset \{-1, 1\}$ виконано умови (7). Крім цього, припустимо існування таких сталих $\{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n\} \subset (0, +\infty)$ та $\{\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n\} \subset (0, +\infty)$, що для кожного $k = 1, 2, \dots, n$ майже скрізь на $[a, b]$ справджується нерівність

$$\text{ess sup}_{t \in [a,b] \setminus \{\tau\}} \frac{\sigma_k}{\gamma_k |t - \tau|^{\alpha_k - 1}} \sum_{j=1}^n \gamma_j \int_{\min\{\tau, t\}}^{\max\{\tau, t\}} p_{kj}(s) |\omega_{kj}(s) - \tau|^{\alpha_j} ds < \sigma_k \alpha_k. \quad (13)$$

Тоді однорідна задача (4)–(6) має лише тривіальний розв'язок, а неоднорідна задача (1)–(3) є однозначно розв'язною при довільних функціях $\{\varphi_k \mid k = 1, 2, \dots, n\} \subset L_1([a, b], \mathbb{R})$ та сталих $c_{0k}, c_{1k}, k = 1, 2, \dots, n$. Крім цього, якщо для констант c_{0k} та c_{1k} і функцій φ_k при всіх $t \in [a, b]$ виконується умова (11), то єдиний розв'язок задачі (1)–(3) має властивість (12).

Із теореми 2 випливає, зокрема, такий результат.

Наслідок 1. Нехай функції $\omega_{kj} : [a, b] \rightarrow [a, b], k, j = 1, 2, \dots, n$, є вимірними, а для інтегровних функцій $p_{kj} : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}, k, j = 1, 2, \dots, n$, при деяких значеннях $\{\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n\} \subset \{-1, 1\}$ виконано умови (7). Крім цього, припустимо, що при деяких сталих $\{\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n\} \subset (0, +\infty)$ для кожного $k = 1, 2, \dots, n$ справджується нерівність

$$\max \left\{ \sigma_k \sum_{j=1}^n \gamma_j \int_a^{\tau} |p_{kj}(\xi)| |\omega_{kj}(\xi) - \tau| d\xi, \sigma_k \sum_{j=1}^n \gamma_j \int_{\tau}^b |p_{kj}(\xi)| |\omega_{kj}(\xi) - \tau| d\xi \right\} < \sigma_k \gamma_k. \quad (14)$$

Тоді для задач (1)–(3) та (4)–(6) має місце висновок теореми 1.

Наведемо ще таке твердження.

Теорема 3. Припустимо, що для функцій $\omega_{kj} : [a, b] \rightarrow [a, b]$ та $p_{kj} : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$, $k, j = 1, 2, \dots, n$, при деяких значеннях $\{\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n\} \subset \{-1, 1\}$ виконано умови (7). Крім цього, нехай існують такі $\{\alpha_1, \alpha_2, \dots, \alpha_n\} \subset [1, +\infty)$, що при всіх $k = 1, 2, \dots, n$ виконується нерівність

$$\operatorname{ess\,sup}_{t \in [a, b] \setminus \{\tau\}} \frac{\sigma_k}{|t - \tau|^{\alpha_k}} \sum_{j=1}^n \int_{\tau}^t (t - \xi) p_{kj}(\xi) |\omega_{kj}(\xi) - \tau|^{\alpha_j} d\xi < \sigma_k. \quad (15)$$

Тоді для задач (1)–(3) та (4)–(6) має місце висновок теореми 1.

Ці та подальші твердження доведено в п. 7. Зазначимо, що, як буде показано в п. 6, умови (13)–(15) є оптимальними в тому сенсі, що наявні в них строгі нерівності не можна замінити відповідними нестрогими нерівностями, оскільки за таких припущень твердження наведених теорем не є правильними.

5. Початкова задача для скалярного рівняння. Розглянемо одновимірне диференціальне рівняння з відхиленням аргументу

$$u''(t) = p(t)u(\omega(t)) + \varphi(t), \quad t \in [a, b], \quad (16)$$

підпорядковане початковим умовам

$$u(\tau) = c_0, \quad (17)$$

$$u'(\tau) = c_1, \quad (18)$$

де $-\infty < a \leq \tau \leq b < +\infty$, $m \in \mathbb{N}$, $p : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ та $\varphi : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ — інтегровні за Лебегом функції, функція $\omega : [a, b] \rightarrow [a, b]$ є вимірною, а c_0 і c_1 — довільні задані константи. Очевидно, окремими випадками (17), (18) є умови

$$u(a) = c_0, \quad (19)$$

$$u'(a) = c_1 \quad (20)$$

та

$$u(b) = c_0, \quad (21)$$

$$u'(b) = c_1. \quad (22)$$

Рівняння (16) у зв'язку з питанням про розв'язність для нього задачі (19), (20) розглядалося в [1, 2].

Теорема 4. Нехай у рівнянні (16) функції $\omega : [a, b] \rightarrow [a, b]$ та $p : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ є такими, що при деякій константі $\alpha \in (0, +\infty)$ виконується нерівність

$$\operatorname{ess\,sup}_{t \in [a, b] \setminus \{\tau\}} \frac{\operatorname{sign}(t - \tau)}{|t - \tau|^{\alpha-1}} \int_{\tau}^t p(\xi) |\omega(\xi) - \tau|^{\alpha} d\xi < \alpha. \quad (23)$$

Крім цього, припустимо, що

$$\operatorname{ess\,inf}_{t \in [a, b]} p(t) \geq 0. \quad (24)$$

Тоді неоднорідна задача (16)–(18) є однозначно розв'язною при довільних $\varphi \in L_1([a, b], \mathbb{R})$ та $\{c_0, c_1\} \subset \mathbb{R}$. Більше того, якщо c_0, c_1 та φ мають властивість

$$\int_{\tau}^t (t - \xi) \varphi(\xi) d\xi \geq -c_0 - c_1(t - \tau), \quad t \in [a, b], \quad (25)$$

то єдиний розв'язок задачі (16)–(18) є невід'ємним на проміжку $[a, b]$.

Слід зазначити, що знак строгої нерівності в умові (23) є суттєвим, і цю умову не можна замінити слабшою умовою

$$\operatorname{ess\,sup}_{t \in [a, b] \setminus \{\tau\}} \frac{\operatorname{sign}(t - \tau)}{|t - \tau|^{\alpha-1}} \int_{\tau}^t p(\xi) |\omega(\xi) - \tau|^{\alpha} d\xi \leq \alpha, \quad (26)$$

оскільки при такій заміні вказана теорема не є правильною (див. п. 6).

Наслідок 2. Нехай у рівнянні (16) для функцій $\omega : [a, b] \rightarrow [a, b]$ та $p : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ виконуються умова (24) та нерівність

$$\max \left\{ \int_a^{\tau} p(\xi) |\omega(\xi) - \tau| d\xi, \int_{\tau}^b p(\xi) |\omega(\xi) - \tau| d\xi \right\} < 1.$$

Тоді для початкової задачі (16)–(18) справедливим є висновок теореми 2.

Наступна теорема встановлює для неоднорідної задачі (16)–(18) умови розв'язності іншого типу.

Теорема 5. Припустимо, що функція $p : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ у рівнянні (16) майже скрізь на $[a, b]$ набуває невід'ємних значень. Окрім цього, нехай існують такі сталі $\varrho \in (1, +\infty)$ та $\alpha \in (0, +\infty)$, при яких справджується нерівність

$$\operatorname{ess\,sup}_{t \in [a, b] \setminus \{\tau\}} |t - \tau|^{1-\alpha} \int_{\min\{\tau, t\}}^{\max\{\tau, t\}} p(\xi) \left[|\omega(\xi) - \tau|^{\alpha} + \int_{\tau}^{\omega(\xi)} (\omega(\xi) - \eta) p(\eta) |\omega(\eta) - \tau|^{\alpha} d\eta \right] d\xi \leq \frac{2\alpha}{\varrho}. \quad (27)$$

Тоді неоднорідна задача (16) – (18) є однозначно розв'язною при довільних $\varphi \in L_1([a, b], \mathbb{R})$ та $\{c_0, c_1\} \subset \mathbb{R}$. Більше того, якщо c_0, c_1 та φ мають властивість (25), то єдиний розв'язок задачі (16) – (18) є невід'ємним на проміжку $[a, b]$.

Зауваження 1. Умова (27) є непокращуваною в тому сенсі, що її при жодному $\varepsilon \in (0, +\infty)$ не можна замінити умовою

$$\begin{aligned} \operatorname{ess\,sup}_{t \in [a, b] \setminus \{\tau\}} |t - \tau|^{1-\alpha} \int_{\min\{\tau, t\}}^{\max\{\tau, t\}} p(\xi) \left[|\omega(\xi) - \tau|^\alpha + \right. \\ \left. + \varrho \int_{\tau}^t (\omega(\xi) - \eta) p(\eta) |\omega(\eta) - \tau|^\alpha d\eta \right] d\xi \leq \frac{2\alpha + \varepsilon}{\varrho}, \end{aligned} \quad (28)$$

оскільки, як буде показано в п. 6, після такої заміни висновок згаданої теореми вже не матиме місця.

З теореми 5 випливає такий наслідок.

Наслідок 3. Припустимо, що функція $p : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ у рівнянні (16) майже скрізь на $[a, b]$ набуває невід'ємних значень. Нехай, окрім цього, можна вказати таке значення $\varrho > 1$, при якому справджується нерівність

$$\begin{aligned} \max \left\{ \int_a^{\tau} p(\xi) \left[|\omega(\xi) - \tau| + \varrho \int_{\tau}^{\omega(\xi)} (\omega(\xi) - \eta) p(\eta) |\omega(\eta) - \tau| d\eta \right] d\xi, \right. \\ \left. \int_{\tau}^b p(\xi) \left[|\omega(\xi) - \tau| + \varrho \int_{\tau}^{\omega(\xi)} (\omega(\xi) - \eta) p(\eta) |\omega(\eta) - \tau| d\eta \right] d\xi \right\} \leq \frac{2}{\varrho}. \end{aligned} \quad (29)$$

Тоді для задачі (16) – (18) має місце висновок теореми 5.

Справедливою є наступна теорема.

Теорема 6. Нехай функція $p : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ у рівнянні (24) майже скрізь на $[a, b]$ набуває невід'ємних значень і, крім цього, існує таке $\alpha \in (0, +\infty)$, при якому виконується нерівність

$$\operatorname{ess\,sup}_{t \in [a, b] \setminus \{\tau\}} \frac{1}{|t - \tau|^\alpha} \int_{\tau}^t (t - \xi) p(\xi) |\omega(\xi) - \tau|^\alpha d\xi < 1. \quad (30)$$

Тоді має місце висновок теореми 5.

Зауваження 2. Умова (27) є оптимальною в тому сенсі, що її не можна замінити умовою типу

$$\operatorname{ess\,sup}_{t \in [a, b] \setminus \{\tau\}} \frac{1}{|t - \tau|^\alpha} \int_{\tau}^t (t - \xi) p(\xi) |\omega(\xi) - \tau|^\alpha d\xi \leq 1. \quad (31)$$

Наведемо твердження, що впливає безпосередньо з наслідків 2 та 3.

Наслідок 4. Нехай функція $p \in L_1([a, b], \mathbb{R})$ має властивість (24). Тоді для однозначної розв'язності кожної із задач (16), (19), (20) та (16), (21), (22) при довільних $\varphi \in L_1([a, b], \mathbb{R})$ та $\{c_0, c_1\} \subset \mathbb{R}$ достатньо, щоб виконувалось принаймні одне з наступних двох припущень:

1) справджується нерівність

$$\int_a^b p(\xi) |\omega(\xi) - \tau| d\xi < 1; \quad (32)$$

2) існує таке значення $\rho \in (1, +\infty)$, при якому

$$\int_a^b p(\xi) \left[|\omega(\xi) - \tau| + \rho \int_{\tau}^{\omega(\xi)} (\omega(\xi) - \eta) p(\eta) |\omega(\eta) - \tau| d\eta \right] d\xi \leq \frac{2}{\rho}. \quad (33)$$

Крім цього, виконання для функції $\varphi : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ та констант c_0, c_1 умови

$$\min_{t \in [a, b]} \int_a^t (t - \xi) \varphi(\xi) d\xi \geq \frac{b-a}{2} (|c_1| - c_1) - c_0 \quad (34)$$

за вказаних припущень є достатнім для невід'ємності єдиного розв'язку задачі (16), (19), (20), а за умови

$$\min_{t \in [a, b]} \int_b^t (t - \xi) \varphi(\xi) d\xi \geq \frac{b-a}{2} (|c_1| + c_1) - c_0 \quad (35)$$

невід'ємним є розв'язок задачі (16), (21), (22).

6. Оптимальність умов. Вище зазначалося, що умови отриманих теорем є у певному сенсі оптимальними. Для того щоб у цьому переконатися, достатньо розглянути простий приклад.

Приклад. Розглянемо задачу

$$u(a) = 0, \quad u'(a) = 0 \quad (36)$$

для однорідного рівняння

$$u''(t) = \frac{2}{(b-a)^2} u(b), \quad t \in [a, b]. \quad (37)$$

Обчислення показують, що при $\alpha = 2$ умови (23), (27), (30) не мають місця, але їх послаблені версії (26), (28), (31) у цьому випадку справджуються. Покажемо це на прикладі умови (28). Дійсно, рівняння (37) має вигляд (16) при $\omega(t) := b$ та $p(t) := 2(b-a)^{-2}$,

$t \in [a, b]$. При цьому, як можна перевірити, припущення (28) виконується тоді і тільки тоді, коли

$$(1 + \varrho) \varrho \leq 2 + \varepsilon. \quad (38)$$

Легко бачити, що нерівність (38) справджується, коли $\varepsilon > 0$ та

$$\varrho \in \left(1, -\frac{1}{2} + \sqrt{\frac{9}{4} + \varepsilon} \right).$$

Очевидно також, що при $\varepsilon = 0$ нерівність (38) не має місця для жодного $\varrho \in (1, +\infty)$.

Отже, в даному випадку умова (27) не виконується, але натомість при як завгодно малих значеннях константи ε справджується умова (28). Однак легко перевірити, що функція $u(t) = (t - a)^2$, $t \in [a, b]$, є нетривіальним розв'язком однорідної задачі (37), (36).

7. Доведення теорем. 7.1. Доведення теореми 1. Встановимо спочатку деякі допоміжні твердження.

Лема 1. Абсолютно неперервна вектор-функція $u = (u_k)_{k=1}^n : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^n$ є розв'язком задачі (1), (3) тоді і тільки тоді, коли вона є розв'язком системи рівнянь

$$u'_k(t) = \sum_{j=1}^n \int_{\tau}^t p_{kj}(s) u_j(\omega_{kj}(s)) ds + \int_{\tau}^t \varphi_k(s) ds + c_{1k}, \quad t \in [a, b], \quad k = 1, 2, \dots, n. \quad (39)$$

Доведення. Припустимо, що функція $u = (u_k)_{k=1}^n$ — розв'язок задачі (1), (3). Зінтегруємо обидві частини (1) в межах від τ до t . Враховуючи (3), одержуємо співвідношення (39). Навпаки, з (39) очевидним чином отримуємо рівності (1), (3).

Лема 2. Нехай $\{p_{kj} \mid k, j = 1, 2, \dots, n\} \subset L_1([a, b], \mathbb{R})$, а $\omega_{kj} : [a, b] \rightarrow [a, b]$, $k, j = 1, 2, \dots, n$, — довільні вимірні функції. Нехай при деяких сталих $\{\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n\} \subset \subset \{-1, 1\}$ для всіх $k, j = 1, 2, \dots, n$ виконано умову (7). Тоді для довільної неперервної вектор-функції $u = (u_k)_{k=1}^n : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^n$ з властивістю (12) при всіх t із $[a, b]$ та всіх $k = 1, 2, \dots, n$ має місце нерівність

$$\sigma_k \sum_{j=1}^n \int_{\min\{\tau, t\}}^{\max\{\tau, t\}} p_{kj}(s) u_j(\omega_{kj}(s)) ds \geq 0. \quad (40)$$

Доведення. Нехай вектор-функція $u = (u_k)_{k=1}^n \in C([a, b], \mathbb{R}^n)$ має властивість (12). Тоді для всіх t з $[a, b]$ та $k = 1, 2, \dots, n$

$$\begin{aligned} \sigma_k \sum_{j=1}^n \int_{\min\{\tau, t\}}^{\max\{\tau, t\}} p_{kj}(s) u_j(\omega_{kj}(s)) ds &= \sum_{j=1}^n \int_{\min\{\tau, t\}}^{\max\{\tau, t\}} \sigma_k \sigma_j p_{kj}(s) \sigma_j u_j(\omega_{kj}(s)) ds = \\ &= \sum_{j=1}^n \int_{\tau}^t \sigma_k \sigma_j p_{kj}(s) \sigma_j u_j(\omega_{kj}(s)) ds \operatorname{sign}(t - \tau), \end{aligned} \quad (41)$$

і, отже, з огляду на (7) та (12) справджується співвідношення (40).

Доведення теореми 1 ґрунтується на теоремі 2 роботи [3], яку ми для повноти викладу наведемо тут. Згадана теорема стосується задачі Коші

$$u_k(\tau) = c_k, \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (42)$$

для системи рівнянь вигляду

$$u'_k(t) = (l_k u)(t) + q_k(t), \quad t \in [a, b], \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (43)$$

де $-\infty < a \leq \tau \leq b < +\infty$, $\{c_k \mid k = 1, 2, \dots, n\} \subset \mathbb{R}$, $\{q_k \mid k = 1, 2, \dots, n\} \subset C([a, b], \mathbb{R})$, а $l_k : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R})$, $k = 1, 2, \dots, n$, — обмежені лінійні відображення, які утворюють $(\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n; \tau)$ -позитивний оператор $l = (l_k)_{k=1}^n : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R}^n)$. Тут $\{\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n\} \subset \{-1, 1\}$ — фіксовані числа, а під $(\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n; \tau)$ -позитивністю оператора $l = (l_k)_{k=1}^n$ розуміємо ту властивість, що

$$\min_{k=1,2,\dots,n} \operatorname{ess\,inf}_{t \in [a,b]} \sigma_k (l_k u)(t) \operatorname{sign}(t - \tau) \geq 0$$

для кожної вектор-функції $u = (u_k)_{k=1}^n \in C([a, b], \mathbb{R}^n)$, яка задовольняє умову (12).

Теорема 7 ([3], теорема 2). *Нехай $l_k : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R})$, $k = 1, 2, \dots, n$, утворюють $(\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n; \tau)$ -позитивний оператор $l = (l_k)_{k=1}^n : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R}^n)$ та існує функція $y = (y_k)_{k=1}^n : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^n$, компоненти якої абсолютно неперервні, задовольняють умови (8), (9), і, крім того, є такими, що при деякому $\varrho \in (1, +\infty)$ має місце нерівність*

$$\min_{k=1,2,\dots,n} \operatorname{ess\,inf}_{t \in [a,b]} \sigma_k [y'_k(t) - \varrho (l_k y)(t)] \operatorname{sign}(t - \tau) \geq 0. \quad (44)$$

Тоді задача (43), (42) є однозначно розв'язною при довільних функціях $\{q_k \mid k = 1, 2, \dots, n\} \subset C([a, b], \mathbb{R})$ та сталих c_k , $k = 1, 2, \dots, n$. Крім цього, якщо для констант c_k і функцій q_k , $k = 1, 2, \dots, n$, справджується умова

$$\sigma_k \int_{\tau}^t q_k(\xi) d\xi \geq -\sigma_k c_k, \quad t \in [a, b], \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (45)$$

то компоненти u_1, u_2, \dots, u_n єдиного розв'язку задачі (42), (43) задовольняють умову (12).

Перейдемо безпосередньо до доведення теореми 1. Для цього скористаємось теоремою 7. Означимо оператори $l_k : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R})$, $k = 1, 2, \dots, n$, формулою

$$(l_k u)(t) := \sum_{j=1}^n \int_{\tau}^t p_{kj}(s) u_j(\omega_{kj}(s)) ds, \quad t \in [a, b], \quad k = 1, 2, \dots, n. \quad (46)$$

З огляду на лему 2 відображення l_k , $k = 1, 2, \dots, n$, утворюють $(\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n; \tau)$ -позитивний оператор $l = (l_k)_{k=1}^n : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R}^n)$. Беручи до уваги позначення (46),

знаходимо, що припущення (10) гарантує виконання для функції $y = (y_k)_{k=1}^n$ умови (44). Крім цього, легко бачити, що при функціях $\{\varphi_k \mid k = 1, 2, \dots, n\} \subset L_1([a, b], \mathbb{R})$ та сталих $c_{0k}, c_{1k}, k = 1, 2, \dots, n$, які мають властивість (11), відповідні функції

$$q_k(t) := \int_{\tau}^t \varphi_k(s) ds + c_{1k}, \quad t \in [a, b], \quad k = 1, 2, \dots, n,$$

та сталі $c_k := c_{0k}, k = 1, 2, \dots, n$, задовольняють умову

$$\sigma_k \int_{\tau}^t \int_{\tau}^{\xi} \varphi_k(s) ds d\xi = \int_{\tau}^t (t - \xi) \varphi_k(s) ds d\xi \geq -\sigma_k c_{0k} - \sigma_k c_{1k}(t - \tau),$$

тобто для всіх $t \in [a, b]$ та $k = 1, 2, \dots, n$ виконуються співвідношення (45). Отже, застосуванням теореми 7 переконуємося, що задача (39), (2) для довільних $\{\varphi_k \mid k = 1, 2, \dots, n\} \subset L_1([a, b], \mathbb{R})$ та $c_{0k}, c_{1k}, k = 1, 2, \dots, n$, має єдиний розв'язок $u = (u_k)_{k=1}^n$, причому у випадках, коли справджуються співвідношення (11), цей розв'язок задовольняє умову (41). На підставі леми 1 це означає, що для задач (4)–(6) та (1)–(3) має висновок теореми 1.

7.2. Доведення теореми 2. Означимо лінійні оператори $l_k : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R})$, $k = 1, 2, \dots, n$, формулами (46). За лемою 2 припущенням (11) забезпечується $(\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n; \tau)$ -позитивність відображення $l = (l_k)_{k=1}^n : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R}^n)$.

З припущення (13) випливає існування такої константи $\varrho \in (1, +\infty)$, що для майже всіх $t \in [a, b]$ та кожного $k = 1, 2, \dots, n$ справджується нерівність

$$\frac{\sigma_k \varrho}{\gamma_k |t - \tau|^{\alpha_k - 1}} \sum_{j=1}^n \int_{\min\{\tau, t\}}^{\max\{\tau, t\}} p_{kj}(s) \gamma_j |\omega_{kj}(s) - \tau|^{\alpha_j} ds \leq \sigma_k \alpha_k, \quad (47)$$

або, що те саме,

$$\sigma_k \left[\alpha_k \gamma_k |t - \tau|^{\alpha_k - 1} \text{sign}(t - \tau) - \varrho \sum_{j=1}^n \int_{\tau}^t p_{kj}(s) \gamma_j |\omega_{kj}(s) - \tau|^{\alpha_j} ds \right] \text{sign}(t - \tau) \geq 0, \quad (48)$$

де $\gamma_j, \alpha_j, j = 1, 2, \dots, n$, — задані в умові теореми 2 константи. Покладемо

$$y_j(t) := \gamma_j |t - \tau|^{\alpha_j}, \quad t \in [a, b], \quad j = 1, 2, \dots, n. \quad (49)$$

Очевидно, що функції (49) мають властивості (8) та (9). Оскільки, як легко переконатись, з (47) випливає виконання для функцій (49) співвідношення (10), застосовуючи теорему 1, приходимо до потрібного висновку.

7.3. Доведення наслідку 1. Для отримання потрібного твердження достатньо скористатися теоремою 2 при $\alpha_1 = \alpha_2 = \dots = \alpha_n = 1$.

7.4. Доведення теореми 3. Для доведення теореми 3 скористаємось таким результатом роботи [5], який стосується однозначної розв'язності задачі (43), (42).

Теорема 8 ([5], наслідок 6). *Припустимо, що в (43) $l_k : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R})$, $k = 1, 2, \dots, n$, утворюють $(\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n; \tau)$ -позитивний оператор $l = (l_k)_{k=1}^n : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R}^n)$. Нехай для деякої абсолютно неперервної функції $y = (y_k)_{k=1}^n : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^n$, що має властивості (8), (9) та задовольняє умови*

$$\min_{k=1,2,\dots,n} \operatorname{ess\,inf}_{t \in [a,b]} \sigma_k y_k'(t) \operatorname{sign}(t - \tau) \geq 0, \quad (50)$$

виконуються нерівності

$$\sigma_k \int_{\tau}^t (l_k y)(\xi) d\xi \leq \gamma \sigma_k y_k(t), \quad t \in [a, b], \quad k = 1, 2, \dots, n, \quad (51)$$

де $\gamma \in [0, 1)$ — деяка константа.

Тоді для задачі (43), (42) має місце висновок теореми 7.

Повернемося до доведення теореми 3. Означимо вектор-функцію $y = (y_k)_{k=1}^n : [a, b] \rightarrow \mathbb{R}^n$ формулою (49). Очевидно, що це — абсолютно неперервна функція з властивостями (8), (9), (50).

З припущення (15) випливає, що при певному $\gamma \in [0, 1)$ для майже всіх $t \in [a, b]$ та всіх $k = 1, 2, \dots, n$ справджується нерівність

$$\sigma_k \sum_{j=1}^n \int_{\tau}^t (t - \xi) p_{kj}(\xi) |\omega_{kj}(\xi) - \tau|^{\alpha_j} d\xi \leq \gamma \sigma_k |t - \tau|^{\alpha_k},$$

і, отже,

$$\sigma_k \sum_{j=1}^n \int_{\tau}^t \int_{\tau}^s p_{kj}(\xi) |\omega_{kj}(\xi) - \tau|^{\alpha_j} d\xi ds \leq \gamma \sigma_k |t - \tau|^{\alpha_k}. \quad (52)$$

Означимо тепер лінійні оператори $l_k : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R})$, $k = 1, 2, \dots, n$, формулами (46). Тоді (52) означає, що для функції $y = (y_k)_{k=1}^n$ має місце властивість (51).

Нарешті, за лемою 2 з припущення (11) випливає $(\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n; \tau)$ -позитивність оператора $l = (l_k)_{k=1}^n : C([a, b], \mathbb{R}^n) \rightarrow L_1([a, b], \mathbb{R}^n)$. Отже, в даному випадку виконано всі умови теореми 8, застосуванням якої завершуємо доведення теореми 3.

7.5. Доведення теореми 4. Теорема 4 є наслідком теореми 2 у випадку, коли $n = 1$, $p_{11} = p$, $\omega_{11} = \omega$, $\sigma_1 = 1$, $\gamma_1 = 1$, $\alpha_1 = \alpha$.

7.6. Доведення наслідку 2. Наслідок 2 випливає з наслідку 1 при $n = 1$, $p_{11} = p$, $\omega_{11} = \omega$, $\sigma_1 = 1$, $\gamma_1 = 1$.

7.7. Доведення теореми 5. Для отримання потрібного твердження скористаємося наступним результатом, встановленим у роботі [4] щодо розв'язності задачі

$$u'(t) = \int_a^b h(t, s) u(\omega(t, s)) ds + q(t), \quad t \in [a, b], \quad (53)$$

$$u(\tau) = c, \quad (54)$$

де $-\infty < a \leq \tau \leq b < +\infty$, $c \in \mathbb{R}$, $h \in L_1([a, b]^2, \mathbb{R})$, $q \in L_1([a, b], \mathbb{R})$, а функція $\omega : [a, b]^2 \rightarrow [a, b]$ є вимірною за обома аргументами.

Теорема 9 ([4], теорема 4). *Припустимо, що в рівнянні (53) функція $h : [a, b] \times [a, b] \rightarrow \mathbb{R}$ задовольняє умову*

$$h(t, s)\text{sign}(t - \tau) \geq 0 \quad \text{для майже всіх } t \text{ та } s \text{ з } [a, b], \quad (55)$$

і, крім цього, можна вказати такі числа $\varrho \in (1, +\infty)$ та $\alpha \in (0, +\infty)$, для яких при майже всіх $t \in [a, b]$ має місце співвідношення

$$\int_a^b |h(t, \xi)| \left[|\omega(t, \xi) - \tau|^\alpha + \varrho \int_\tau^{\omega(t, \xi)} \int_a^b h(s, \eta) |\omega(s, \eta) - \tau|^\alpha d\eta ds \right] d\xi \leq \frac{2\alpha}{\varrho} |t - \tau|^{\alpha-1}. \quad (56)$$

Тоді задача (53), (54) є однозначно розв'язною для довільних $q \in L_1([a, b], \mathbb{R})$ та $c \in \mathbb{R}$, а її розв'язок подається рівномірно збіжним функціональним рядом

$$u(t) = c + \int_\tau^t q(s_0) ds_0 + \int_a^b h(t, s_1) \left(c + \int_\tau^{\omega(t, s_1)} q(s_0) ds_0 \right) ds_1 + \dots, \quad t \in [a, b]. \quad (57)$$

Крім того, за умови

$$\text{ess inf}_{t \in [a, b]} \int_\tau^t q(s) ds \geq -c \quad (58)$$

єдиний розв'язок задачі (53), (54) є невід'ємним.

Для того щоб скористатися теоремою 9 в даному випадку, при майже всіх t з проміжку $[a, b]$ покладемо

$$h(t, s) := \begin{cases} p(s)\text{sign}(t - \tau), & \text{якщо } s \in [\min\{\tau, t\}, \max\{\tau, t\}], \\ 0, & \text{якщо } s \notin [\min\{\tau, t\}, \max\{\tau, t\}]. \end{cases}$$

Виконуючи обчислення, з (27) отримуємо

$$\begin{aligned} \text{ess sup}_{t \in [a, b] \setminus \{\tau\}} |t - \tau|^{1-\alpha} \int_{\min\{\tau, t\}}^{\max\{\tau, t\}} p(\xi) \left[|\omega(\xi) - \tau|^\alpha + \right. \\ \left. + \varrho \int_{\min\{\tau, \omega(\xi)\}}^{\max\{\tau, \omega(\xi)\}} \int_{\min\{\tau, s\}}^{\max\{\tau, s\}} p(\eta) |\omega(\eta) - \tau|^\alpha d\eta ds \right] d\xi \leq \frac{2\alpha}{\varrho}, \end{aligned}$$

і, отже, для майже всіх t з $[a, b]$

$$\int_{\tau}^t p(\xi) \operatorname{sign}(t - \tau) \left[|\omega(\xi) - \tau|^{\alpha} + \varrho \int_{\tau}^{\omega(\xi)} \int_{\tau}^t p(\eta) \operatorname{sign}(s - \tau) |\omega(\eta) - \tau|^{\alpha} d\eta ds \right] d\xi \leq \frac{2\alpha}{\varrho} |t - \tau|^{\alpha-1}.$$

Тому в даному випадку справджується умова (56). Застосування теореми 9 завершує доведення.

7.8. Доведення наслідку 3. Потрібне твердження випливає з теореми 5 при $\alpha = 1$.

7.9. Доведення теореми 6. Теорема 6 випливає з теореми 3 у випадку, коли $n = 1$, $p_{11} = p$, $\omega_{11} = \omega$, $\sigma_1 = 1$, $\alpha_1 = \alpha$.

7.10. Доведення наслідку 4. Достатньо зазначити, що при $\tau \in \{a, b\}$ припущення (32) (відповідно (33)) забезпечує виконання умов наслідку 2 (відповідно наслідку 3). Крім того, при $\tau = a$ (відповідно $\tau = b$) умова (34) (відповідно (35)), як можна перевірити, рівносильна умові (25).

1. Lomtatidze A., Štěpánková H. On sign constant and monotone solutions of second order linear functional differential equations // Mem. Different. Equat. and Math. Phys. — 2005. — **35**. — P. 65–90.
2. Štěpánková H. On nonnegative solutions of initial value problems for second order linear functional differential equations // Georgian Math. J. — 2005. — **12**, № 3. — P. 525–533.
3. Ronto A. N. Exact solvability conditions for the Cauchy problem for systems of first-order linear functional-differential equations determined by $(\sigma_1, \sigma_2, \dots, \sigma_n; \tau)$ -positive operators // Ukr. Math. J. — 2003. — **55**, № 11. — P. 1541–1568.
4. Самоїленко А. М., Дільна Н. З., Ронто А. М. Розв'язність задачі Коші для лінійних інтегро-диференціальних рівнянь з перетвореним аргументом // Нелінійні коливання. — 2005. — **8**, № 3. — С. 387–402.
5. Дильная Н. З., Ронто А. Н. Некоторые новые условия разрешимости задачи Коши для систем линейных функционально-дифференциальных уравнений // Укр. мат. журн. — 2004. — **56**, № 7. — С. 867–884.
6. Дильная Н. З., Ронто А. Н. О разрешимости задачи Коши для систем линейных функционально-дифференциальных уравнений с $(\bar{\sigma}, \tau)$ -положительными правыми частями // Допов. НАН України. — 2004. — № 2. — С. 29–35.
7. Азбелев Н. В., Максимов В. П., Рахматуллина Л. Ф. Введение в теорию функционально-дифференциальных уравнений. — М.: Наука, 1991. — 280с.

Одержано 05.06.2006,
після доопрацювання — 20.10.2006